

Kraniosakrální terapie

Kraniosakrální terapie je manuální metoda k vyšetření a zlepšení funkce fyziologického tělesného systému, který je označován jako kraniosakrální systém.

Kraniosakrální terapie vychází z poznání, že každému fyzickému projevu nemoci předchází dlouhodobá disharmonie. Mezi pávní /os sacrum/ a lebkou /cranium/ existuje významná souvislost, která se projevuje v páteřním kanálu, jímž pulzuje mozkomíšní mok, který omývá, vyživuje, detoxikuje a chrání jako tekutina náš mozek a míchu. Jemná vibrace, která přitom vzniká, se šíří do celého těla.

V samotném jádru těla funguje důležitá infrastruktura tekutin a tkání, v nichž probíhá jemný provázaný rytmický pohyb.

Kraniosakrální terapie je neoddělitelně spojena se jménem Dr. Johna Upledgera, osteopatického lékaře a chirurga, který vyvinul terapeutickou formu, kterou popsal v roce 1983 ve své práci a byla vydána v mnoha zemích světa pod názvem Učebnice kraniosakrální terapie.

V roce 1971, kdy asistoval Dr. Upledger při náročné operaci, spatřil na vlastní oči pulzující aktivitu membrán, jež se nacházely v bezprostředním okolí páteřní míchy. Tato skutečnost jej dále přivedla ke studiu pohybu lebečních kostí a k tomu, jak může být jejich pohyblivost zlepšena. Kranialní rytmický pohyb byl změřen v řadě vědeckých experimentů.

V roce 1963 americká osteopátka dr. Viola Frymannová přesně zaznamenala nepatrné pohyby lebky. Byl to první experiment, u něhož byl exaktně identifikován rytmický pohyb, jenž se nevztahoval přímo na srdeční nebo plicní rytmus.

Kraniosakrální technika využívá vzájemné propojenosti jednotlivých částí těla s orgány a emoční rovinou. Terapeutická metoda uznává přirozenou autokorekci a samoléčící mechanismy. Osvědčuje se při fyzických stavech onemocnění a při psychické nerovnováze.

Při terapii leží klient oblečen v pohodlném oblečení na lehátku. Terapeut přikládá ruce a používá jemnou palpaci.

Kdy kraniosakrální terapie pomáhá:

migrény a bolesti hlavy

únava, stres, nespavost, vyčerpání

psychické potíže, deprese

poruchy soustředění a učení

hyperaktivita

oslabená imunita

chronická rýma a záněty dutin

poruchy zraku, záněty ucha

problémy se sluchem

porucha rovnováhy

tinitus, bruxismus

problémy se sáním, pitím, žvýkáním, polykáním a mluvením

pooperační stavy

hormonální poruchy

problémy v oblasti pánve a kostrče

zažívací problémy

Kontraindikace

podezření na krvácení do mozku brzy po operacích páteře

aneurysma

